

30. Àti pé èyin èniyàn mi, taani yóò gbà mí sílẹ̀ lówó iyàa Allaahu tí mo bá lé wọn? Sé èyin kò ní wòye ni?

31. Èmi kò sì sọ fún yín pé pẹpẹ-oròò Allaahu wà lódòò mi, bèè ni èmi kò mò ohun tí ó pamó, èmí kò sì wí pé dájúdájú màláíkà ní mí, èmí kò sì sọ fún àwọn tí ẹ́ ní fí ojú rénàa wọn pé Allaahu kò ní fún wọn ni oore kankan. Allaahu ní Ó ní imò jùlò nípaà ohun tí ó wà ni ọkàn-an wọn, (tí mo bá sọ bèè) a jẹ pé nígbà náà dájúdájú mo wà lara àwọn aláàbòsí.

32. Wọn wí pé: Ìwọ Nuuhu, o ti bá wa ẹ àriyànjiyàn, ó sì ẹ àriyànjiyàn náà púpọ̀ pẹlúu wa, nítorí náà mú ohun tí ó fí ń dẹrùbà wá wá tí o bá wà nínú un àwọn olódodo.

33. Ó wí pé: Dájúdájú Allaahu yóò mú u wáá bá yín tí Ó bá fẹ́ (látí ẹ bèè), èyin kò sì le bó lówó (iyà náà).

34. Amòràn mi kò sì le ẹ yín ni oore tí mo bá ń gbèrò pé èmi yóò gbà yín nímòràn, bi Allaahu bá fẹ́ sọ yín nù, Òun ni Olúwaa yín, ọdòò Rẹ̀ ni yóò sì dá yín padà sí.

35. Tàbí wọn ń wí pé ó ro àròsọọ rẹ̀ (Al-Kur'aanu) ni? Wí pé: tí ó bá ẹ pé mo ro àròsọọ rẹ̀ ni, orí mi ni ẹ̀şẹ̀ mi wà. Èmi kò sì lówó nínú un ẹ̀şẹ̀ tí ẹ́ ń dá.

36. (Allaahu) sì ẹ ị́sípáyá fún Nuuhu pé dájúdájú kò sì ẹni kan tí yóò tún gba (Allaahu) gbó nínú un àwọn èniyàn-an ẹ̀ àyàfí àwọn tí wọn tí gbàgbó tẹ̀lẹ̀, nítorí náà má ẹ banújẹ nípa ohun tí wọn ń ẹ níşẹ̀.

37. Ki ìwọ sì kan ọkọ ojú omi náà lábẹ̀ àmójútóo Wa àti pẹlúu ị́sípáyáa Wa, şùgbọ̀n ó kò gbọ̀dọ̀ bá Mí sọ nńkan kan nípa àwọn tí wọn ẹ àbòsí. Dájúdájú gbogboo wọn ni wọn yóò tẹ̀rì (sínú un odò).

وَيَقَوْمٍ مِّنْ يَّنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدْتُهُمْ ۚ أَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ

اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا

أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ

خَيْرًا ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۚ إِنِّي إِذَا لَّمِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْنَا

فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن

شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٦٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

نُصْحِي إِنِ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ

يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ ۖ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

﴿٦٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَلَهُ ۖ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ

إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٦٥﴾ وَأَوْحِيَ

إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِرَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ

ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٦﴾

وَأَصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي

الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٦٧﴾